॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

सुवर्गाय वा एतानिं लोकायं हूयन्ते यद्दां श्विणानि द्वाभ्यां गार्हंपत्ये जुहोति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्या आग्नींप्रे जुहोत्यन्तिरक्ष एवा क्रंमते सदोऽभ्यैति सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयित सौरीभ्यांमृग्भ्यां गार्हंपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं लोक॰ समारोहयित नयंवत्यर्चाग्नींप्रे जुहोति सुवर्गस्यं लोकस्याभिनींत्ये दिवं गच्छ सुवंः पतेति हिरंण्यम् (१)

हुत्वोद्गृह्णाति सुवर्गमेवेनं लोकङ्गंमयति रूपेणं वो रूपमभ्यैमीत्यांह रूपेण ह्यांसा रूपमभ्यैति यद्धिरंण्येन तुथो वो विश्ववेदा वि भंजत्वित्यांह तुथो हं स्मृ वै विश्ववेदा देवानां दक्षिणा वि भंजति तेनैवेना वि भंजत्येतत्ते अग्ने रार्थः (२)

ऐति सोमंच्युतमित्यांह् सोमंच्युत् इ ह्यंस्य राध् ऐति तन्मित्रस्यं पथा नयेत्यांह् शान्त्यां ऋतस्यं पथा प्रेतं चन्द्रदंक्षिणा इत्यांह सत्यं वा ऋतः सत्येनैवैनां ऋतेन् वि भंजित यज्ञस्यं पथा संविता नयंन्तीरित्यांह यज्ञस्य ह्येताः पथा यन्ति यद्दक्षिणा ब्राह्मणम् स्य राध्यासम् (३)

ऋषिमार्षेयमित्यांहैष वै ब्राँह्मण ऋषिरार्षेयो यः शृंश्रुवान्तस्मादेवमांह वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षमित्यांह सुवर्गमेवैनं लोकं गमयित यतस्व सद्स्यैरित्यांह मित्रत्वायास्मद्दात्रा देवत्रा गच्छत मधुंमतीः प्र दातार्मा विश्वतेत्यांह व्यमिह प्रदातारः स्मोंऽस्मानुमुत्र मधुंमतीरा विश्वतेतिं (४)

वावैतदांह् हिर्रण्यं ददाति ज्योतिर्वे हिर्रण्यं ज्योतिरेव पुरस्ताँद्धत्ते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या अग्नीधे ददात्यग्निमुंखानेवर्तृन् ब्रह्मणे ददाति प्रसूत्ये होत्रे ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य यद्धोतात्मानंमेव यज्ञस्य दक्षिणाभिः समर्धयति॥ (५)

स्मिष्ट्यजू १ षि जुहोति यज्ञस्य सिमेष्ट्ये यद्वै यज्ञस्यं कूरं यद्विलिष्टं यद्त्येति यन्नात्येति यदंतिकरोति यन्नापि करोति तदेव

हिरंण्युः राधौ राध्यासमुमुत्र मधुमतीरा विश्वतेत्युष्टात्रिःशच॥————[१]

यद्वितिष्ट् यद्त्यिति यन्नात्यिति यदितिक्राति यन्नापि क्राति तदेव तैः प्रीणाति नवं जुहोति नव वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः सम्मितो यावानेव यज्ञस्तम्प्रीणाति षड्गिमयाणि जुहोति षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति त्रीणि यज्ञ्रंषि (६)

त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति यत्नं यत्तं गेच्छ यज्ञपंतिं गुच्छेत्यांह यज्ञपंतिमेवेनं गमयति स्वां योनिं गुच्छेत्यांह स्वामेवेनं योनिं गमयत्येष ते यज्ञो यंज्ञपते सहसूँक्तवाकः सुवीर् इत्यांह यज्ञंमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो हं सात्यहव्यो

यज्ञम्प्रत्यंतिष्ठिपा(३)यज्ञपता(३)विति स होवाच यज्ञपंतावितिं सत्याद्वै सृञ्जंयाः परां बभूवुरितिं होवाच यज्ञे

देवभागम्पप्रच्छ यथ्मृञ्जयान्बह्याजिनोऽयीयजो यज्ञे (७)

वाव यज्ञः प्रंतिष्ठाप्यं आसीद्यजंमानस्यापंराभावायेति देवां

गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमितेत्यांह यज्ञ एव यज्ञं प्रतिं ष्ठापयति यजंमानस्यापंराभावाय॥ (८) यजू १षि युज्ञ एकंचत्वारिश्शच॥=

अवभृथयज्र १षिं जुहोति यदेवार्वाचीनमेकेहायनादेनेः करोति तदेव तैरवं यजतेऽपोंऽवभृथमवैंत्यफ्सु वै वर्रुणः साक्षादेव वर्रुणमवं यजते वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञ रक्षारंसि

जिघा स्मिन्त साम्ना प्रस्तोतान्ववैति साम वै रंक्षोहा रक्षंसामपंहत्यै त्रिर्निधनमुपैति त्रयं इमे लोका एभ्य एवं लोकेभ्यो रक्षा रेसि (९)

अपं हन्ति पुरुषःपुरुषो निधनुमुपैति पुरुषःपुरुषो हि रक्षस्वी रक्षंसामपंहत्या उरु १ हि राजा वर्रुणश्चकारेत्यांह प्रतिष्ठित्यै शतं तें राजन्भिषजंः सहस्रमित्यांह भेषजमेवास्मैं करोत्यभिष्ठिंतो वर्रुणस्य पाश इत्यांह वरुणपाशमेवाभि तिष्ठति ब्रहिर्भि जुंहोत्याहुंतीनां प्रतिष्ठित्या अथो अग्निवत्येव जुंहोत्यपंबर्हिषः प्रयाजान् (१०)

युज्ति प्रजा वै बुर्हिः प्रजा एव वंरुणपाशान्म्ंश्चत्याज्यंभागौ यजित यज्ञस्यैव चक्षुंषी नान्तरेति वर्रुणं यजित वरुणपाशादेवैनेम्मु अ यजित साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मं श्रृत्यपंबर्हिषावनूयाजौ यंजिति प्रजा वै बर्हिः प्रजा एव वंरुणपाशान्मं श्रृति चतुरंः प्रयाजान् यंजित द्वावनूयाजौ षट्थ्सम्पंद्यन्ते षड्वा ऋतवंः (११)

ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठत्यवंभृथ निचङ्कुणेत्यांह यथोदितम्व वर्रुणमवं यजते समुद्रे ते हृदंयम्पस्वंन्तिरत्यांह समुद्रे ह्यंन्तवंरुणः सं त्वां विश्वन्त्वोषंधीरुताप इत्यांहाद्भिरेवैन्मोषंधीभिः सम्यश्चं दधाति देवीराप एष वो गर्भ इत्यांह यथायजुरेवैतत्पशवो वै (१२) सोमो यद्भिन्दूनाम्भक्षयेत्पश्चमान्थ्रस्याद्धरुणस्त्वेनं गृह्णीयाद्यन्न भक्षयेदपृशः स्यान्नेनं वर्रुणो गृह्णीयादुपृस्पृश्यमेव पंशुमान्भवित नेनं वर्रुणो गृह्णाति प्रतियुतो वर्रुणस्य पाश इत्यांह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽप्रंतीक्षमा यन्ति वर्रुणस्यान्तर्हित्या एधोंऽस्यिधिषाम्हीत्यांह समिधेवाग्निं नमस्यन्तं उपायन्ति तेजोऽसि तेजो मिये धेहीत्यांह तेजं पृवात्मन्धंते॥ (१३)

रक्षारंसि प्रयाजानृतको वै नंमस्यन्तो हादंश चा ———[३]
स्फोन विदिमुर्द्धन्ति रथाक्षेण वि मिमीते यूपंग्मिनोति
त्रिवृतंमेव वज्र र सम्भृत्य भ्रातृं व्याय प्र हंरति स्तृत्यै यदंन्तर्वेदि
मिनुयाद्देवलोकम्भि जंयेद्यद्वंहिर्वेदि मनुष्यलोकं वैद्यन्तस्यं संधौ
मिनोत्युभयौर्लोकयोर्भिजित्या उपंरसम्मिताम्मिनुयात्पितृलोककांमर्
रशनसंम्मिताम्मनुष्यलोककांमस्य चषालंसम्मितामिन्द्रियकांमस्य

सर्वांन्थ्समान्प्रंतिष्ठाकांमस्य ये त्रयों मध्यमास्तान्थ्समान्पशुकांमस्यैता वै (१४)

अनुं पृशव उपं तिष्ठन्ते पशुमान्व भवित व्यतिषजेदितंरान्य्रजयैवै यं कामयेत प्रमायुंकः स्यादितिं गर्तमितं तस्यं मिनुयादुत्तरार्ध्यं वर्षिष्ठमथ् हसींया समेषा व गर्तिमिद्यस्यैविम्मिनोतिं ताजक्प्र मीयते दक्षिणार्ध्यं वर्षिष्ठम्मिनुयाथ्सुवर्गकांमस्याथ् हसींया समाक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्यै (१५)

यदेकंस्मिन् यूपे द्वे रंशने परिव्ययंति तस्मादेको द्वे जाये विन्दते यन्नैका रश्नां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययंति तस्मान्नैका द्वौ पतीं विन्दते यं कामयेत स्र्यंस्य जायेतेत्युंपान्ते तस्य व्यतिषजेथस्र्येवास्यं जायते यं कामयेत पुर्मानस्य जायेतेत्यान्तं तस्य प्र वेष्टयेत्पुर्मानेवास्यं (१६)

जायतेऽसुंरा वे देवान्दंक्षिणत उपानयन्तां देवा उपश्येनेवापानुदन्त तद्पश्ययस्योपशयत्वं यद्दंक्षिणत उपश्य उपश्ये भ्रातृंव्यापनुत्त्ये सर्वे वा अन्ये यूपौः पशुमन्तोऽथोपश्य एवापशुस्तस्य यजंमानः पशुर्यन्न निर्देशेदार्तिमार्च्छेद्यजंमानोऽसौ ते पशुरिति निर्दिशेदां द्विष्याद्यमेव (१७)

द्वेष्ट्रि तमस्मै पृशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्ते

पृशुरितिं ब्रूयान्न ग्राम्यान्पृशून् हिनस्ति नार्ण्यान्प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् सौंऽन्नाद्येन् व्यार्ध्यत् स एतामेकाद्शिनींमपश्यत्तया वै सौंऽन्नाद्यमवांरुन्य यद्दश् यूपा भवंन्ति दशांक्षरा विराडन्नं विराडिन्नं वर्षाक्षरा विराडनं

य एंकाद्शः स्तनं एवास्ये स दुह एवेनां तेन वज्रो वा एषा सम्मीयते यदेंकाद्शिनी सेश्वरा पुरस्तांत्प्रत्यश्चं यज्ञश् सम्मर्दितोर्यत्पांनीवतम्मिनोतिं यज्ञस्य प्रत्युत्तंब्य्ये सयत्वायं॥ (१९)

व समंद्र्य प्रमानेवास्य यमेव कंचे विश्ववं॥———[४]
प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् स रिरिचानोंऽमन्यत् स
प्रतामेंकाद्शिनींमपश्यत्तया व स आयुरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत्त

प्तामेकाद्शिनींमपश्यत्तया वे स आयुरिन्द्रियं वीयेमात्मन्नधत्त प्रजा इंव खलु वा एष सृंजते यो यजंते स एतर्हि रिरिचान इंव यदेषैकाद्शिनी भवत्यायुरेव तयैन्द्रियं वीर्यं यजंमान आत्मन्धंते प्रवाऽऽग्रेयेनं वापयित मिथुन सारस्वत्या करोति रेतः (२०)

सौम्येनं दधाति प्र जंनयति पौष्णेनं बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मणैवास्मैं प्रजाः प्र जंनयति वैश्वदेवो भंवति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा एवास्मै प्र जंनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावंरुन्धे विशंम्मारुतेनौजो बलंमेन्द्राग्नेनं प्रस्वायं सावित्रो निर्वरुणत्वायं वारुणो मंध्यत ऐन्द्रमा लंभते मध्यत एवेन्द्रियं यजंमाने दधाति (२१) पुरस्तांदैन्द्रस्यं वैश्वदेवमालंभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव पुरस्तांद्धत्ते तस्मांत्पुरस्तादन्नंमद्यत ऐन्द्रमालभ्यं मारुतमा लंभते विश्वे मुरुतो विशंमेवास्मा अनुं बध्नाति यदिं कामयेत योऽवंगतः सोऽपं रुध्यतां योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छत्वित्यैन्द्रस्यं लोके वारुणमा लंभेत वारुणस्यं लोक ऐन्द्रम् (२२)

य प्रवावंगतः सोऽपं रुध्यते योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छति यदिं कामयेत प्रजा मृंह्ययुरितिं पुशून्व्यतिषजेत्प्रजा एव मोहयति यदिभिवाहृतोऽपां वांरुणमालभेत प्रजा वरुणो गृह्णीयाद्दक्षिणत उदंश्रमा लंभतेऽपवाहतोऽपां प्रजानामवंरुणग्राहाय॥ (२३)

रेतों यजमाने दधाति लीक ऐन्द्रश् सप्तित्रिश्शच॥————[५]

इन्द्रः पित्निया मनुमयाजयत्तां पर्यमिकृतामुदंसृज्तया मनुरार्भोद्यत्पर्यमिकृतम्पात्नीवृतमुंथ्मृजित् यामेव मनुर्ऋद्धि-मार्भोत्तामेव यजमान ऋभ्रोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः परां भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु परां भवति यदाज्येन पात्नीवृत्तर सर्इस्थापयंति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्ये यज्ञम्प्रंतितिष्ठंन्तं यजमानोऽनु प्रतिं तिष्ठतीष्टं वपयां (२४)

भवत्यनिष्टं वृशयार्थं पात्नीवृतेन् प्र चंरित तीर्थं एव प्र चंर्त्यथों एतर्ह्येवास्य यामस्त्वाष्ट्रो भंवित त्वष्टा वै रेतंसः सिक्तस्यं रूपाणि वि करोति तमेव वृषाणम्पत्नीष्विपं सृजित सौंऽस्मै रूपाणि वि षष्ठमः प्रश्नः

कंरोति॥ (२५)

वृपया षद्गिर्शशच॥

दिख्स्वायांमेव दिशि पितृन्त्रिरवंदयत उद्गातृभ्यों हरन्ति सामदेवृत्यों वै सौम्यो यदेव साम्नंश्छम्बद्भुर्वन्ति तस्यैव स शान्तिरवं (२६) ईक्षुन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानंमेव पंवयन्ते य आत्मानं

न पंरिपश्येंदितासुंः स्यादभिददिं कृत्वावेंक्षेत तस्मिन् ह्यांत्मानं

घ्रन्ति वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्ति यथ्सौम्यो भवंति

यथां मृतायांनुस्तरंणीं घ्रन्तिं तादगेव तद्यदुंत्तरार्धे वा मध्यें वा

जुहुयाद्देवताँभ्यः समदं दध्याद्दक्षिणार्धे जुंहोत्येषा वै पिंतृणां

परिपश्यत्यथों आत्मानंमेव पंवयते यो गृतमंनाः स्याथ्सोऽवैक्षेत् यन्मे मनः परांगतं यद्वां मे अपंरागतम्। राज्ञा सोमेन तद्वयम्स्मासुं धारयाम्सीति मनं एवात्मन्दांधार (२७) न गृतमंना भवत्यप् वै तृंतीयसवने यज्ञः क्रांमतीजानादनीजानम् घृतस्यं यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवतांश्चेव यज्ञं चं दाधारोपाःशु यंजति मिथुनत्वायं ब्रह्मवादिनों वदन्ति मित्रो

युज्ञस्य स्विष्ट॰ शमयति वर्रणेन दुरिष्टं नार्तिमार्च्छति यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वरां प्रभिन्दन्त्येवमृख्सामे युज्ञम्प्र भिन्तो

युज्ञस्य स्विष्टं युवते वर्रणो दुरिष्टं क्वं तर्हि युज्ञः क्वं यजमानो

भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वृशामालभेते मित्रेणैव (२८)

यन्मैंत्रावरुणीं वृशामालभंते यृज्ञायैव प्रभिन्नाय मृत्यंमुन्ववास्यिति शान्त्यै यातयामानि वा पृतस्य छन्दा स्सि य ईजानश्छन्दंसामेष रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणीं वृशामालभंते छन्दा स्येव पुनरा प्रीणात्ययातयामत्वायाथो छन्दं स्वेव रसं दधाति॥ (२९)

अवं वाधार मित्रेणेव प्रीणाति पद्मा——[७]
देवा वा इंन्द्रियं वीर्यं १ व्यंभजन्त ततो यदत्यशिष्यत्
तदंतिग्राह्मां अभवन्तदंतिग्राह्मांणामतिग्राह्मत्वं यदंतिग्राह्मां
गह्मन्तं इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजंमान आत्मन्धंते तेजं

गृह्यन्तं इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजंमान आत्मन्धंत्ते तेजं आग्नेयेनेन्द्रियमैन्द्रेणं ब्रह्मवर्चसः सौर्येणोपस्तम्भंनं वा एतद्यज्ञस्य यदंतिग्राह्यांश्चके पृष्ठानि यत्पृष्ठ्ये न गृह्णीयात्प्राश्चं युज्ञं पृष्ठानि सः शृंणीयुर्यदुक्थ्यें (३०)

गृह्णीयात्प्रत्यश्चें युज्ञमंतिग्राह्माः सः शृंणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे ग्रहीत्व्यां युज्ञस्यं सवीर्यत्वायं प्रजापंतिर्देवेभ्यां युज्ञान्व्यादिश्वथ्स प्रियास्त्नूरप् न्यंधत्त् तदंतिग्राह्मां अभवन्वितंनुस्तस्यं युज्ञ इत्यांहुर्यस्यातिग्राह्मां न गृह्यन्त इत्यप्यंग्निष्टोमे ग्रंहीत्व्यां युज्ञस्यं सतनुत्वायं देवता वै सर्वाः सदशीरास्नता न व्यावृत्तमगच्छन्ते देवाः (३१)

एत एतान्ग्रहानपश्यन्तानंगृह्णताग्नेयम्ग्निरैन्द्रमिन्द्रः सौर्य ए सूर्यस्ततो वै तेंऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्न् यस्यैवं विदुषं ज्योतिर्धत्त ऐन्द्रेणान्तरिक्ष इन्द्रवायू हि स्युजौं सौर्येणामुष्मिं होके (३६ ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भंवन्ति स्मावंद्वीर्यानेनान्कुरुत एतान् वै ग्रहान्बम्बाविश्ववंयसाविताम् ताभ्यामिमे लोकाः पराश्वश्चार्वाश्चेश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते ग्रहां गृह्यन्ते प्रास्मां इमे लोकाः पराश्वश्चार्वाश्चेश्च भान्ति॥ (३३)

एते ग्रहां गृह्यन्तें व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छतीमे

लोका ज्योतिष्मन्तः सुमावद्वीर्याः कार्या इत्यांहराग्नेयेनास्मिँ होके

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंवंत् तदसुंरा अकुवंत् ते देवा अदाँभ्ये छन्दा रेसि सवंनानि समंस्थापयन्ततों देवा अभंवन्यरासुंरा यस्यैवं विदुषोऽदाँभ्यो गृह्यते भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंव्यो भवति यद्वै देवा असुंरानदाँभ्येनादंभुवन्तददाँभ्यस्यादाभ्यत्वं य एवं वेदं दुभ्रोत्येव भ्रातृंव्यं नैनम्भ्रातृंव्यो दभ्रोति (३४) एषा वै प्रजापंतेरितमोक्षिणी नामं तनूर्यददाँभ्य उपंनद्धस्य

गृह्णात्यितिमुक्त्या अति पाप्मान्म्प्रातृं व्यम्मुच्यते य एवं वेद घ्रन्ति वा एतथ्सोम् यदंभिषुण्वन्ति सोमें हृन्यमाने यज्ञो हंन्यते यज्ञे यज्ञमाना ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं तद्यज्ञे यज्ञमानाः कुरुते येन जीवंन्थ्सुवर्गं लोकमेतीतिं जीवग्रहो वा एष यददाभ्योऽनंभिषुतस्य गृह्णाति जीवंन्तमेवैन स्सुवर्गं लोकं गमयित वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यददाभ्ये सङ्स्थापयंन्त्य स्थूनिपं सुजति यज्ञस्य

सन्तंत्यै॥ (३५)

द्भोत्यनंभिषुतस्य गृह्यत्येकात्रविरंशतिश्रं॥———[९] देवा वै प्रबाहुग्ग्रहानगृह्णत् स पृतं प्रजापंतिर्ष्शुमंपश्यत्तमंगृह्णीत्

तेन् वै स आँभ्रोंद्यस्यैवं विदुषोऽ श्रागृह्यतं ऋभ्रोत्येव सकृदंभिषतस्य गृह्णाति सकृद्धि स तेनार्भोन्मनंसा गृह्णाति मनं इव हि प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्या औदंम्बरेण गृह्णात्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्धे चतुंःस्रक्ति भवति दिक्षु (३६)

पुव प्रति तिष्ठति यो वा अर्शोरायतंनं वेदायतंनवान्भवति वामदेव्यमिति साम् तद्वा अंस्यायतंन्ममनंसा गायंमानो गृह्णात्यायतंनवानेव भंवति यदंध्वर्युर्र्शुं गृह्णन्नार्धयेदुभाभ्यां नर्ध्येताध्वर्यवे च यजंमानाय च यद्ध्येदुभाभ्यांमृध्येतानंवानं गृह्णाति सैवास्यर्ष्ट्रिर्हरंण्यम्भि व्यंनित्यमृतं वै हिरंण्यमायुंः प्राण आयुंषेवामृतंम्भि धिनोति श्तमांनम्भवति श्तायुः पुरुषः श्रोतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ (३७)

प्रजापंतिर्देवेभ्यों यज्ञान्व्यादिश्थ्म रिरिचानोऽमन्यत् स यज्ञानार् षोडशधेन्द्रियं वीर्यमात्मानमभि समंक्खिदत्

स युजानार पाड्ययान्द्र्य वायमात्मानम्।म समाक्खद्त् तथ्योड्ययंभवन्न वै षोड्यी नामं युज्ञौऽस्ति यद्वाव षोड्याः स्तोत्रः षोड्याः सस्रं तेनं षोड्यी तथ्योड्यिनंः षोड्यित्वं यथ्यों ड्रशी गृह्यतं इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्धंत्ते देवेभ्यो वै सुंवर्गो लोकः (३८)

न प्राभंवत्त एतः षोंड्शिनंमपश्यन्तमंगृह्णत् ततो वै तेभ्यः सुवर्गो लोकः प्राभंवद्यथ्योंड्शी गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या इन्द्रो वै देवानांमानुजावर आंसीथ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतः षोंड्शिनं प्रायंच्छत्तमंगृह्णीत् ततो वै सोऽग्रं देवतांनां पर्येद्यस्यैवं विदुषं षोड्शी गृह्यतें (३९)

अग्रंमेव संमानानां पर्येति प्रातःसवने गृंह्णाति वज्रो वै षोंड्शी वर्ज्यः प्रातःसवनः स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति सर्वनेसवने-ऽभि गृंह्णाति सर्वनाथ्सवनादेवेनं प्र जंनयति तृतीयसवने पशुकांमस्य गृह्णीयाद्वज्रो वै षोंड्शी पृश्ववंस्तृतीयसवनं वज्रेणैवास्मैं तृतीयसवनात्पशूनवं रुन्धे नोक्थ्ये गृह्णीयात्प्रजा वै पृशवं उक्थानि यदुक्थ्यें (४०)

गृह्णीयात्प्रजां पृश्नंस्य निर्देहेदित गुत्रे पृश्कां मस्य गृह्णीयाद्वज्ञो वै षोंडुशी वज्रें णैवास्में पृश्नं वरुध्य रात्रियोपिरेष्टाच्छ मयत्यप्यंग्निष्टोमे राजन्यंस्य गृह्णीयाद्यावृत्कां मो हि राजन्यों यजंते साह एवास्मे वर्ज्ञं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्यां इन्द्धे निर्वा दहत्येकवि श्रा स्तोत्रं भवित प्रतिष्ठित्ये हरिवच्छ स्यत इन्द्रंस्य प्रियं धामं (४१) उपाप्रोति कनीया श्रमे वै देवेषु छन्दा इस्यास्थ्याया इस्यस्रेष्

ते देवाः कनीयसा छन्दंसा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यंशश्सन्ततो वै तेऽसुराणां लोकमवृञ्जत यत्कनीयसा छन्दंसा ज्यायश्छन्दोऽभि विशश्सिति भ्रातृंव्यस्यैव तल्लोकं वृङ्के षड्क्षराण्यति रेचयन्ति षङ्घा ऋतवं ऋतूनेव प्रींणाति चत्वारि पूर्वाण्यवं कल्पयन्ति (४२)

चतुंष्पद एव पुशूनवं रुन्धे द्वे उत्तरे द्विपदं एवावं रुन्धे-ऽनुष्टुभंमभि सम्पादयन्ति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मांत्र्राणानां वागुंत्तमा संमयाविषिते सूर्ये षोड्शिनंः स्तोत्रमुपाकंरोत्येतस्मिन्वे लोक

इन्द्रों वृत्रमंहन्थ्साक्षादेव वज्रम्भातृंच्याय प्र हंरत्यरुणिषशंगोऽश्वो दक्षिणेतद्वे वर्ज्रस्य रूप॰ समृंद्धे (४३)

लोको विदुर्णः षोडुशी गृह्यते यदुक्थ्ये धामं कल्पयन्ति सप्तर्चत्वारि १शच॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/